

OSNOVNI SUD U PODGORICI, prvostepeni parnični, **sudija Katarina Rutović**, rješavajući u pravnoj stvari **tužioca Milanko Petrović** iz Podgorice -Rogami b.b, koga zastupa punomoćnik Željko Tomašević, advokat iz Podgorice, protiv **tuženog "JUMEDIA MONT DOO Podgorica**, koga zastupa punomoćnik Nebojša P. Asanović, advokat iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, vrijednost spora 5.000,00 €, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 08.09.2010. godine, u prisustvu punomoćnika tužioca, a u odsustvu uredno pozvanog tuženog, dana 08.10.2010. godine donio je

P R E S U D U

I DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev tužioca, pa se obavezuje tuženi da tužiocu, na ime nakande nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda koji su nastali uslijed objavljivanja neistinitih informacija u dnevnom listu "Dan", broj 3876 od 15.11.2009. godine, isplati iznos od **2.000,00 eura**, sa pripadajućom kamatom počev od dana 08.10.2010. godine pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

II ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužioca, u dijelu u kojem je tražio da se obaveže tuženi da na ime naknade nematerijalne štete tužiocu isplati iznos od još 3.000,00 €, kao neosnovan.

DUŽAN JE tuženi tužiocu naknaditi troškove parničnog postupka, u iznosu od **208,00 eura**, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravi, preko punomoćnika naveo da je zaposlen na autobuskoj stanici u Podgorici AD "INTOURS" - Podgorica, na radnom mjestu otpovladnik, da je na njegov račun u dnevnom listu "DAN", u broju 3876 od 15.11.2009. godine, čiji je izdavalac tuženi, iznijet niz neistina koje su grubo štetile ugledu i časti tužioca, a samim tim i njegovoj čitavoj porodici, na način što je na naslovnoj strani obavljen je naslov: »U akciji "lasta" uhapšen Podgoričanin Milanko Petrović», "sletio u ztavor", da bi u daljem tekstu, na strani 8. objavljeno da je Milanko Petrović, zaposlen na autobuskoj stanici u Podgorici, uhapšen i sporoveden u zatvor u Bijelo Polje, u sklopu akcije protiv više lica, zbog krivičnog djela sa elementima organizovanog kriminala i navodne sumnje da ima veze sa članovima automafije. Istakao je da navedeni tekst predstavlja grubu nesitinu, jer nije privođen u sklopu bilo kakve akcije policije, niti se kada pojavljivao pred policijskim ili pravosudnim organima, te, imajući u vidu da njegova cijelokupna porodica živi u Pljevljima, da se radi o sredini u kojoj se većina porodica međusobno poznaje, to je iznošenje navedenih neistina imalo za posljedicu da tužilac trpi duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, obzirom da je sporni tekst objavljen u novinskom glasilu koje ima veliki tiraž. Dalje je naveo da su po objavljenoj informaciji on i članovi njegove uže familije primili na desetine poziva od strane prijatelja i porodice interesujući se o tačnosti plasirane informacije, te da je zbog toga išao u policiju i tužilaštvo interesujući se da li je protiv njega podnijeta krivična prijava, odnosno da li se sumniči za neko djelo, a gdje su mu decidno saopštili

da nema nikakve veze sa objavljenim člankom u dnevnom listu "Dan". Kako нико из наведених новина nije našao za shodno da prostim pozivom na broj telefona tužioca utvrdi da li je isti uhpšen i ako jeste po čijem nalogu, a obzirom da je držao privatnu radnju odmah pored kancelarije "Dan" u Pljevljima, te su novinari imali njegov broj telefona, ali nijesu našli za shodno da tu informaciju provjere prostim pozivom tužioca na telefon a da su istog, po obaveštenju uredništvu da će podnijeti tužbu, više puta pozivali iz navedenih novina, tražeći od njega da tužbu protiv lista ne podnosi, te kako uredništvo "Dan"-a, iako je bilo obaviješteno o neistinitosti objavljenih informacija o tužiocu nije našlo za shodno da se istom izvini, već je objavilo krajnje "šturo" i skraćeno reagovanje samog tužioca, i to u donjem, lijevom uglu novina, na strani 10. (iako je predmetni tekst o tužiocu objavljen na naslovnoj strani i na strani 8. navedenih novina), pri tom ignorirajući njegove molbe i zahtjeve da se uredništvo javno ogradi od iznesenih neistina 'ekipe DAN-a' koji su tekst potpisali, predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženog da tužiocu, na ime nakande nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda koji su nastali uslijed objavljivanja neistinitih informacija u dnevnom listu "DAN", broj 3876 od 15.11.2009. godine, isplati iznos od 5.000,00 eura, sa pripadajućom kamatom počev od dana 08.10.2010. godine, kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, pri kom zahtjevu je ostao i u završnom izlaganju.

Troškove postupka tražio je na ime: takse na tužbu i takse na odluku suda, naknade za sastav tužbe, zastupanje na ročištima.

Tuženi je u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi, preko punomoćnika osporavao tužbeni zahtjev u cijelosti, navodeći da je u dnevnom listu "DAN", dana 15.11.2009 godine, na naslovnoj strani objavio naslov: "Sletio u ztavor", kao i tekst na strani 8. istog lista sa istim naslovom, da je tačno da je tuženi objavio demanti koje je tužilac uputio tuženom, a koji se odnose na prethodno navedeni novinarski tekst, te da je te podatke dobio od svojih izvora u Upravi policije, državnom tužilaštvu i sudu. Dalje je naveo da o navedenoj akciji "Lasta", koja je predmet novinarskog teksta, pisali su i svi drugi pisani mediji u Crnoj Gori i u Srbiji, a ne samo tuženi, što je opštepoznato, te da je tuženi objavio demante na navedeni tekst, pa je na taj način postupio u svemu u skladu sa zakonom i omogućio tuženom ne samo na demante novinarskog teksta, već da se i izajsni o događaju koji je naveden u pomenutom tekstu, a što je tužilac iskoristio onako kako je to njemu odgovaralo i po njegovoj volji, što će reći da u radnjama tuženog nema protivpravnosti jer je tuženi radio u svemu po novinarskom kodeksu i Zakonu o medijima, te da tužilac nije dokazao da je nastala nematerijalna šteta na koju se poziva, niti je dokazao da se eventualno nastala šteta može pripisati radnji tuežnog, odnosno da postoji uzročna veza između radnje tuženog i eventualno nastale štete.

Glavna rasprava je održana i zaključena u odsustvu tuženog, shodno čl. 298 st. 4 ZPP-a pa je izostalo njegovo završno izlagane i eventualni zahtjev za naknadu troškova postupka

Sud je na raspravi, u dokaznom postupku proveo slijedeće dokaze: saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke i svjedoka Božidara Jelovca, pročitao potvrdu "Intours" A.D., od 16. 11. 2009. godine, i izvršio uvid u fotokopiju Dnevnog lista "Dan" od 15. i 16. 11. 2009. godine.

Cijeneći provedene dokazne u smislu odredbe čl. 9 ZPP-a, sud je našao da je tužbeni zahtjev tužioca djelimično osnovan.

Saslušan u svojstvu parnične stranke tužilac **Petrović Milanko**, je naveo da nikada u životu nije imao konflikt sa zakonom i da nikada nije privođen od strane policije, kao ni od strane drugih državnih organa, zbog čega je ovo sve veoma teško uticalo na njega, da su ga dana 15. 11. tj u nedjelju u jutro probudili telefoni, jer je imao 40 propuštenih poziva, pošao je do prodavnice, kupio novine i pročitao u dnevnom listu "Dan" da je Petrović Milanko, zapošljen na Autobuskoj stanici uhapšen i sproveden u Bijelo Polje. Istakao je da njegovi roditelji žive u Pljevljima i da ih je odmah nazvao da im kaže da nije uhapšen, ali oni su već čuli preko televizije i štampe da je uhapšen. Dalje je naveo da ga je direktor firme u kojoj radi zvao toga jutra da ga pita da li je uhapšen. Dalje je naveo da je tog jutra je nazvao djevojku, koja radi u redakciji "Dana" u Pljevljima, koja mu je rekla da su joj javili iz uredništva da je uhapšen u petak naveče i sproveden u Bijelo Polje, nakon čega je pošao sa direktorom Draganom Mrvaljevićem do redakcije dnevnog lista "Dan", kako bi saznali o čemu se radi, ali njihov urednik nije htio da ih primi i rekao im je da sačekaju novinara, koji će doći nakon sat - dva vremena, pa da njemu kažu to što imaju, te da je tom prilikom ostavio svoj demant da nije uhapšen, kako bi to objavili u dnevnom listu i rekao im da će da ih tuži, te da demant koji je im ostavio nije izašao, već je naslovljeno kao reagovanje, a koje 'reagovanje' nije objavljeno na istoj strani - na strani 8. i na naslovnoj strani, već na samom kraju na strani 10. Istakao je da obzirom da su Pljevlja mali grad, da je dvije godine držao radnju pored njihove kancelarije i da su se lako mogle provjeriti informacije, jer njegovi roditelji žive u Pljevljima, pa su mogli prije objavlјivanja predmetnog teksta provjeriti informaciju da li je zaista uhapšen. Dalje je naveo da ima bolesnog oca, koji je imao dva moždana udara i koji je u jako lošem zdravstvenom stanju, pa sve ovo je tako loše i po njega uticalo, a tim prije, što i dan danas kruže priče kako je bio u zatvoru i kako su uspjeli da ga izvuku, obzirom da nije sporno da je Milan Terzić, njegov drug, uhapšen povodom informacije objavljene u predmetnom tekstu od 15.09.2009. godine, te da zbog svega ovoga ima mnogo problema na poslu, i das u mu ljudi prilazili s pričom: 'Otkud ti ovdje? Zar nijesi u zatvoru?', te da dan danas doživljava posljedice od ovoga, a na način što je i firmu koju je držao u tom periodu morao da zatvori, sa razloga što je došlo do nepovjerenja u saradnji između njega i njegovih poslovnih saradnika.

Svjedok **Božidar Jelovac**, je u svom iskazu naveo da navode u tekstu koji je objavljen u dnevnom listu "Dan" od 15.09.2009. godine je provjeravao preko službenika policije PJ Pljevlja i potvrdili da je Milanko Petrović priveden, zbog afere automobila, da lično poznaje tužioca negdje oko dvije godine i toga dana je pokušao da istog kontaktira putem telefona, ali je da je greškom pozivao broj Mikice Vukojičić, a čiji se broj telefona nalazio u telefonskom imeniku tačno ispod telefonskog broja tužioca, pa kako je broj koji je očigledno greškom pozivao bio nedostupan, to mu je davalо dodatnu sumnju da je informacija koju je čuo tačna. Dalje je naveo da kako mu je službenik policije PJ Pljevlja više puta davao informacije, da su zbog toga i povjerovao da je tačno to što mu je rekao službenik Policije - PJ Pljevlja, te da ime i prezime službenika policije ne može reći, sa razloga što bi on zbog toga sigurno snosio posljedice, te da reagovanje tužioca je u dnevnom listu "Dan" objavljeno naknadno,

sjutra dan od dana objavljanja teksta koji je objavljen dana 15.11.2009. godine, odnosno dana 16.11.2009. godine.

Sud nije prihvatio iskaz svjedoka sa razloga što postoji obaveza provjere informacije prije njenog objavljanja, pa je tuženi bio dužan da prije obavljanja informacije provjeri njenu istinitost na pouzdanim dokazima, jer po mišljenju ovog suda istina se ne može zasnivati na pretpostavkama i na sumnjama, već na pouzdanim dokazima, a kojih u konkretnom slučaju nije bilo.

Provedenim dokazima je utvrđeno da je tužilac zaposlen na autobuskoj stanici u Podgorici AD "INTOURS" - Podgorica na radnom mjestu otpovjednik, da isti nije privodjen od strane policije, da je u dnevnom listu "DAN", broj 3876 od 15.11.2009 godine, čiji je izdavalac tuženi, na naslovnoj strani objavljen naslov: "U akciji 'lasta' uhapšen Podgoričanin Milanko Petrović" i "Sletio u ztavor", te da je u daljem tekstu, na strani 8. bilo objavljeno da je Milanko Petrović, zaposlen na autobuskoj stanici u Podgorici, uhapšen i sporoveden u zatvor u Bijelo Polje, u sklopu akcije protiv više lica, zbog krivičnog djela sa elementima organizovanog kriminala i navodne sumnje da ime veze sa članovima automafije.

Prednje proizilazi iz provedenih pisanih dokaza, na čiju sadržinu parnične stranke nijesu imale konkretnih prigovora, kao i iz iskaza tužioca kojem iskazu je sud poklonio punu vjeru, nalazeći da je isti istinit, logičan, budući da je u skladu sa ostalim provedenim dokazima.

Ustav Crne Gore, u čl. 47, jemči pravo na slobodu izražavanja govorom, pisanim riječju, slikom ili na drugi način, te da se pravo na slobodu može ograničiti samo pravom drugoga na dostojanstvo, ugled i čast i ako se ugrožava javni moral ili bezbjednost Crne Gore, dok čl. 49, u st. 3, jemči pravo na odgovor i pravo na ispravku neistinite, nepotpune ili netačno prenijete informacije kojom je povrijedjeno nečije pravo ili interes i pravo na naknadu štete prouzrokovane objavljinjem netačnog podatka ili obavještenja. I Evropska konvencija o ljudskim pravima daje prava državi da se miješa u slobodi javnog informisanja, ali pod uslovima definisanim u čl. 10 st. 2 po kom se sloboda izražavanja može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbjednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbjednosti, radi sprečavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, te sprečavanja otkrivanja obavještenja dobijenih u povjerenju ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva. Dakle, slučajevi ograničavanja slobode izražavanja, a koje pravo podrazumijeva i saopštavanja informacija moraju biti predvidjeni zakonom, a u konkretnom slučaju Zakon o medijima ("Sl.list RCG", br. 51/02 i 62/02), u čl. 4 st. 1 predvidja obavezu medija da prilikom slobodnog objavljanja informacije i mišljenja o pojavama, dogadjajima i ličnostima poštuje Ustav, zakon i etička pravila novinarske profesije, a u članu 20 st. 2 predviđena je pravo na tužbu za naknadu štete protiv autora i osnivača medija u slučaju objavljanja programske sadržaje kojim se narušava zakonom zaštićeni interes lica na koje se informacija odnosi, ili kojima se vrijedja čast ili integritet pojedinca i iznose ili prenose neistiniti navodi o njegovom životu, znanju i sposobnostima.

Shodno čl. 284 ZOO-a, tužiocu je dosuđenja i pripadajuća zakonska kamata, koja teče od dana 08.10.2010. godine, kao dana donošenja presude, pa do konačne isplate.

Sud nalazi da bi određivanje naknade, u iznosu od još 3.000,00 €, bilo protivno prirodi i društvenoj svrsi naknade nematerijalne štete, te je tužbeni zahtjev u iznosu mimo dosudjenog odbio kao neosnovan.

Shodno čl. 161 st. 1 i čl. 152 st. 2 ZPP-a RCG, tužiocu pripadaju sledeći troškovi: na ime sastava tužbe iznos od 100,00 €, zastupanja na dva održana ročišta u iznosu od po 100,00 €, na ime takse na tužbu i odluku suda u iznosu od po 110,00 €, što ukupno čini iznos dosuđenih troškova od 520,00 €. Kod činjenice da je tužilac uspio djelimično u sporu u procentu od 40 %, to je sud shodno uspjehu u sporu obavezao tuženog da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 208,00 €.

Sud tužiocu nije dosudio troškove koji se odnose na ime pristupa na jedno odloženo ročište, sa razloga što iste nije prouzrokovao tuženi, već je do odlaganja ročišta došlo uslijed prestanka električne energije.

Troškovi su obračunati shodno važećoj Advokatskoj tarifi, objavljenoj u «Službenom listu RCG», br. 12/05.

Na osnovu navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 08.10.2010. godine

SUDIJA,
Katarina Rutović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem суду u Podgorici, preko ovog Суда u roku od 15 dana od dana donošenja.

